

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a JUDr. Gabriely Gerdovej, v právnej veci žalobcov: **1/ O.**, B., **2/ Ing. K.**, bytom L., **3/ S.**, bytom B., všetci zastúpení *Mgr. M., advokátkou v B.*, proti žalovanému **Krajský stavebný úrad v Bratislave**, Lamačská cesta č. 8, Bratislava, za účasti **Z., s.r.o.**, S., B., zastúpeného *JUDr. P., advokátom v B.*, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. A/200712047-1/HRL zo dňa 03.10.2007, o odvolaní účastníka konania Z. s.r.o. proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č.k. 1S/319/2007-272 zo dňa 06.11.2008 takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/319/2007-272 zo dňa 06. novembra 2008 **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný **je povinný** nahradiť žalobcom 1/, 2/, 3/ trovy odvolacieho konania 275,20 € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet právnej zástupkyne žalobcov 1/, 2/, 3/ *Mgr. M., advokátky v B.* s tým, že zaplatením týchto trov jednému zo žalobcov zaniká v rozsahu plnenia povinnosť proti ostatným žalobcom.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave napadnuté rozhodnutie žalovaného č. A/2007/2047-1/HRL zo dňa 03.10.2007 v spojení s rozhodnutím č. SU-2005, 2006, 2007/33482/44581-UR zo dňa 17.07.2007 zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. a/, c/ OSP a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že žalovaný sa neriadil právnymi predpismi platnými v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Dňa 01.09.2007 nadobudlo účinnosť VZN č. 4/2007, ktorým sa vyhlasuje záväzná časť územného plánu Hlavného mesta SR Bratislavy VZN č. 4/2007. Vo svojej záväznej grafickej časti: „Výkres č. 2.1 Priestorové usporiadanie a funkčné využitie územia – komplexné riešenie graficky zobrazuje parcelu č. X. nachádzajúcu sa v k.ú. S. ako parky, sadovnicke a lesoparkové úpravy.

Z legendy výkresu vyplýva, že plochy graficky zobrazené daným odtieňom zelenej farby majú funkčné využitie: sady, sadovnicke lesoparkové úpravy, to znamená, že územie parčíka B. je podľa VZN č. 4/2007 plochou s funkčným využitím parky, sadovnicke a lesoparkové úpravy. V textovej časti C. Záväzná časť VZN č. 4/2007 sa nachádza charakteristika s funkčným využitím plôch parky, sadovnicke a lesoparkové úpravy (číslo funkčného využitia 1110). Z tejto charakteristiky vyplýva, že prevládajúcou funkciou na plochách – parky, sadovnicke a lesoparkové úpravy je zeleň plošná a líniová. Prípustná podľa spomínanej charakteristiky je drobná architektúra a mobiliár pešej komunikácie, menších ihrísk a plochy pre deti a podobne. Na plochách s funkčným využitím park, sadovnicke a lesoparkové úpravy, ktorým je aj parčík B., je podľa charakteristiky neprípustná výstavba rodinných domov, bytových lomov do štyroch nadzemných podlaží, bytových domov nad štvrté nadzemné podlažia, bytov, objektov určených pre inú funkciu, obchodných centier, nákupných stredísk, obchodných domov, ubytovacích zariadení cestovného ruchu ...

Žalovaný rozhodoval o odvolaní proti rozhodnutiu Mestskej časti Bratislava – Staré mesto č. SU – 2005, 2006, 2007/33482/44581-UR zo dňa 17.07.2007 už v čase účinnosti VZN č. 4/2007.

Krajský súd sa nestotožnil s argumentáciou žalovaného v odôvodnení rozhodnutia č. A/2007/2047-1/HRL zo dňa 03.10.2007, že žalovaný vychádzal z uznesenia Mestského zastupiteľstva Hlavného mesta SR Bratislavy č. 123/2007, ktorým bol schválený aj územný plán s priemetom územného rozhodnutia Mestskej časti Bratislava – Staré mesto č. SU–2005, 2006/33482/50197/UR-Ga zo dňa 02.08.2006.

Prameňom práva nie je uznesenie Mestského zastupiteľstva, ale na základe čl. 2 ods. 2 Ústavy SR sú ním všeobecné záväzné nariadenia obcí a samosprávnych krajov. Žalovaný mal pre posúdenie súladu návrhu s územným plánom vychádzať už z vtedy z účinného VZN č. 4/2007. Podľa ust. § 37 ods. 1 stavebného zákona je totiž podkladom pre vydanie územného rozhodnutia územný plán obce (v prejednávacom prípade územný Hlavného mesta SR Bratislavy). Stavebný úrad preto podľa § 37 ods. 4 stavebného zákona návrh stavebníka zamietne, ak zistí, že návrh nie je v súlade s územným plánom obce ako podkladom pre územné rozhodnutie.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalovaný mal rozhodovať v súlade s aktuálne účinnými zákonmi a inými právnymi predpismi, ktorými sú aj všeobecne záväzná nariadenia

obce, a preto bol pre rozhodovanie stavebného úradu záväzný obsah VZN Č. 4/2007, ktorým bola vyhlásená záväzná časť územného plánu Hlavného mesta SR Bratislavy. Žalovaný však nebral do úvahy platné a účinné VZN č. 4/2007, ale sa odvolával na uznesenie Mestského zastupiteľstva Hlavného mesta SR Bratislavy č. 123/2007.

Súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že žalovaný nedostatočne zistil skutočný stav veci a vec nesprávne právne posúdil.

Podľa § 250j ods. 2 O.s.p. súd zruší napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a podľa okolností aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vráti vec žalovanému správne orgánu na ďalšie konanie, ak po preskúmaní rozhodnutia a postupu správneho orgánu v medziach žaloby dospel k záveru, že rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci a zistenie skutkového stavu je nedostačujúce na posúdenie veci.

Proti tomuto rozsudku podal Z., s.r.o. S., B. – účastník konania, bez procesného postavenia žalobcu alebo žalovaného (§ 250 ods. 1, druhá veta O.s.p.) včas odvolanie.

Namietal, že konajúci súd prvého stupňa však nikde neuvádzal, že vyjadrenie k žalobe podal aj Z. spol. s r.o., účastník územného konania ktorého zákonnosť bola predmetom žaloby, ktorému titulom možného zásahu do jeho práv a právom chránených záujmov prislúcha postavenie vedľajšieho účastníka konania. Tento vedľajší účastník doručil dňa 01.02.2008 konajúcemu súdu prvého stupňa svoje vyjadrenie, ktorým zásadným spôsobom podrobne vyvracal argumentáciu žalobcov dožadujúcich sa zrušenia napadnutých rozhodnutí správnych orgánov.

V danom prípade mestské zastupiteľstvo schválilo územný plán výslovne s priemetom citovaného územného rozhodnutia č. SV-2005, 2006/33482/50197/JR-Ga zo dňa 02.08.2006, ktoré riešilo umiestnenie stavby „A.“ na pozemku parc.č. X. k.ú. S., a preto podmienky pre jej umiestnenie určené právoplatným územným rozhodnutím museli byť na základe uznesenia mestského zastupiteľstva v súlade s ním premietnuté aj do záväznej časti územného plánu vyhlásenej VZN č. 4/2007 s účinnosťou od 01. septembra 2007, ktorá je súčasne jednou z častí toho istého územného plánu schváleného mestským zastupiteľstvom uvedeným uznesením zo dňa 31. mája 2007.

Územné rozhodnutie o umiestnení stavby, ktoré nadobudlo právoplatnosť pred schválením územného plánu preto v každom prípade musí byť pri jeho schvaľovaní akceptované, nakoľko ide o individuálny správny akt vydaný na návrh právnickej alebo fyzickej osoby príslušným správnym orgánom, ktorý ako nástroj územného plánovania v súlade s ust. § 39a ods. 1 stavebného zákona určuje stavebný pozemok, umiestňuje stavbu na ňom, určuje podmienky na umiestnenie stavby a požiadavky na obsah projektovej dokumentácie pre stavebné konanie a povolenie, ako aj čas platnosti rozhodnutia.

V čase jeho platnosti je vylúčená akákoľvek modifikácia iným rovnocenným nástrojom územného plánovania, t.j. aj územno-plánovacou dokumentáciou, nakoľko navrhovateľovi na základe právoplatného územného rozhodnutia vznikajú práva a povinnosti, pri čom v zmysle ust. § 40 ods. 4 stavebného zákona, je územné rozhodnutie záväzné aj pre prípadných právnych nástupcov navrhovateľa a ostatných účastníkov územného konania. Vzhľadom na to je vylúčené v čase platnosti rozhodnutia o umiestnení stavby schváliť v návrhu ÚPD zmenu funkčného využitia, prípadne podmienok umiestnenia stavby v danom území, určených právoplatným územným rozhodnutím ostatných účastníkov územného konania.

Dňa 31. mája 2007, keď mestské zastupiteľstvo s účinnosťou od 01. septembra 2007 schválilo Územný plán Hl. m. SR Bratislavy, ako aj VZN ktorým vyhlásilo jeho záväznú časť, bolo uvedené právoplatné územné rozhodnutie z 02.08.2006 o umiestnení stavby „A.“ na pozemku parc.č. X., k.ú. S., platné a preto muselo byť do schvaľovaného územného plánu premietnuté (vrátane jeho záväznej časti), čo bolo v uznesení mestského zastupiteľstva jednoznačne deklarované v bode 1. a bode 3., v ktorom bolo aj vyhodnotenie stanovísk a pripomienok uplatnených pri prerokovaní návrhu územného plánu schválené so zreteľom na to, že územný plán bol schválený s premietnutím uvedeného právoplatného územného rozhodnutia z 02.08.2006 o umiestnení stavby „A.“.

Tento právny stav, založený schválením územného plánu príslušným orgánom Hl.m.SR Bratislavy, t.j. jeho mestským zastupiteľstvom, nastal dňom schválenia územného plánu, t.j. dňom 31. mája 2007 a v zmysle právnej úpravy vyplývajúcej zo stavebného zákona – ho nemožno meniť inak, ako zmenou, resp. doplnkom územného plánu v intenciách ust. § 30 ods. 1 a 4 stavebného zákona, ktorého schválenie je vyhradené mestskému zastupiteľstvu v procese obstarania zmeny, resp. doplnkov územného plánu Hl.m.SR Bratislavy, a to bez ohľadu na to, že územný plán spolu so všeobecne záväzným nariadením, podľa uznesenia príslušného mestského schvaľovacieho orgánu, nadobudlo účinnosť až neskôr – dňa 01. septembra 2007.

Vzhľadom na vyššie uvedené, zmenu územného plánu schváleného nepochybne s premietnutím uvedeného právoplatného územného rozhodnutia z 02.08.2006 nemožno v žiadnom prípade vykonať len na podklade informácie o rozhodnutí súdu o zrušení tohto územného rozhodnutia, ktoré nadobudlo právoplatnosť až po schválení územného plánu mestským zastupiteľstvom, ako jediným k tomuto oprávneným orgánom mesta. Rozhodnutím súdu bolo zrušené len právoplatné územné rozhodnutie vydané 02.08.2006 (ktoré bolo potvrdené rozhodnutím odvolacieho orgánu a vec bola vrátená na ďalšie konanie, nebolo a ani nemohlo byť však zrušené uznesenie mestského zastupiteľstva, ktorým bol schválený územný plán aj s premietnutím predmetného územného rozhodnutia, ako aj VZN, ktorým bola schválená jeho záväzná časť.

Z uvedených dôvodov nemožno súhlasiť s takou interpretáciou žalobcov, ktorú si osvojil i prvostupňový súd – že žalovaný v napadnutom rozhodnutí nebral do úvahy platné a účinné VZN, keď sa odvolával na uznesenie mestského zastupiteľstva, ktorým bolo schválené.

Z uvedených dôvodov je neopodstatnené aj tvrdenie žalobcov, že územné rozhodnutie zo dňa 17.07.2007 vydané stavebným úradom mal odvolací orgán – žalovaný – zmeniť, alebo zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie z dôvodu, že v čase odvolacieho konania ukončeného rozhodnutím zo dňa 03.10.2007 bol už platný a účinný nový územný plán a VZN, ktorým bola vyhlásená jeho záväzná časť.

Uznesením mestského zastupiteľstva z 31.05.2007 bol schválený územný plán, jeho záväzné a smerné časti s tým, že jeho záväzné časti boli vyhlásené VZN schváleným tým istým uznesením, pri čom územný plán bol schválený s priemetom územného rozhodnutia z 02.08.2006. Uznesením mestského zastupiteľstva bolo teda právoplatné územné rozhodnutie to dňa 02.08.2006 určujúce stavebný pozemok a podmienky jeho zastavania výslovne a bez pochybností akceptované v novom územnom pláne, aj v jeho záväznej časti a preto aj v čase platnosti a účinnosti nového územného plánu, t.j. odo dňa 01. septembra 2007 odvolací orgán vychádzal z platného územného plánu, t.j. správne právne vec posúdil, keď územné rozhodnutie vydané v novom konaní dňa 17.07.2007 nezrušil a ani nezmenil pre jeho údajný nesúlady s novým územným plánom.

Navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a návrh žalobcov zamietol v celom rozsahu.

Žalobcovia 1/-3/ vo vyjadrení zo dňa 06.02.2009 k odvolaniu navrhovali, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil. Uviedli, že znenie územného plánu Bratislavy, ktoré mali poslanci na danom zasadnutí dňa 31. mája 2007 schvaľovať, stanovovalo pre územie parc. č. X., k.ú. S. funkčné využitie „parky, sadovnícke a lesoparkové úpravy“. Na túto parcelu bolo však pred schvaľovaním nového územného plánu Bratislavy vydané územné rozhodnutie z 2. augusta 2006, ktorým sa na ňu umiestňovala stavba „A.“. Územný plán Bratislavy bol následne schválený so slovným spojením „s priemetom“ územného rozhodnutia z 02. augusta 2006. Súčasťou uznesenia č. 123/2007 bola aj úloha vyhotoviť čístopis územného plánu Bratislavy. Dňa 01. júna 2007 bolo územné rozhodnutie z 02. augusta 2006 zrušené právoplatným rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/31/07-15 zo dňa 28. mája 2007. Po týchto udalostiach bol vyhotovený čístopis územného plánu Bratislavy a jeho záväzná časť bola publikovaná vo forme VZN č. 4/2007, s účinnosťou od 01. septembra 2007. Záväzná časť územného plánu Bratislavy, vyhlásená vo forme VZN č. 4/2007, ktorá je relevantná pre posudzovanie súladu navrhovaných stavieb s funkčným využitím územia v zmysle § 37 ods. 4 stavebného zákona, stanovovala, že územie parc. č. X., k.ú. S. má funkčné využitie „parky, sadovnícke a lesoparkové úpravy“. Tento právny stav, založený VZN č. 4/2007, reflektoval skutočnosť, že

do územného plánu Bratislavy vo fáze vyhotovovania čistopisu nebolo čo premietnuť, keďže z dôvodu rozsudku Krajského súdu č.k. 1S/37/07-75 zo dňa 28. mája 2007 bolo územné rozhodnutie z 02. augusta 2006 právoplatne zrušené.

Uvedený právny stav trval aj v čase rozhodovania žalovaného, ktorý si územný plán Bratislavy vykladal cez uznesenie č. 123/2007 tak, že bez ohľadu na zrušujúci rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S/37/07-75 zo dňa 28. mája 2007, došlo k priemetu územného rozhodnutia z 2. augusta 2006 hoci vyhlásené znenie územného plánu vo forme VZN č. 4/2007 svedčí o opaku a na územie parc. č. X., k.ú. S. je potrebné nahliadať v tejto perspektíve.

Je zrejmé, že rozhodujúci je platný a účinný právny stav relevantného právneho predpisu k času rozhodovania správneho orgánu. Preto zmeny uskutočnené v územnom pláne po časovom úseku, v ktorom rozhodoval žalovaný, nemajú vplyv na posúdenie zákonnosti rozhodnutia žalovaného. Krajský súd vykonal dokazovanie o obsahu VZN č. 4/2007, keďže podľa § 121 O.s.p. nejde o právny predpis, ktorý nie je potrebné dokazovať a na str. 8 a 9 svojho rozsudku uviedol, aké funkčné využitie predpokladala záväzná časť územného plánu vyhláseného ako VZN č. 4/2007 pre územie parčíka na ul. B. (parky, sadovnícke a lesoparkové úpravy) v čase rozhodovania žalovaného.

Žalovaný sa k odvolaniu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p., § 246c ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 prvá veta O.s.p.) a podľa § 250ja ods. 3, druhá veta O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Najvyšší súd zhodne s krajským súdom poukazuje na to, že prameňom práva nie je uznesenie Mestského zastupiteľstva, ale sú ním všeobecne záväzné právne predpisy, medzi ktoré patria i všeobecné záväzné nariadenia obcí a samosprávnych krajov. Žalovaný mal pre posúdenie súladu návrhu s územným plánom vychádzať už z vtedy z účinného VZN č. 4/2007. Podľa ust. § 37 ods. 1 stavebného zákona je totiž podkladom pre vydanie územného rozhodnutia územný plán obce (v prejednávanej príhode územný Hlavného mesta SR Bratislavy).

Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalovaný mal rozhodovať v súlade s aktuálne účinnými

zákonmi a inými všeobecne záväznými právnymi predpismi, ktorými sú aj všeobecne záväzné nariadenia obce, a preto bol pre rozhodovanie stavebného úradu záväzný obsah VZN č. 4/2007, ktorým bola vyhlásená záväzná časť územného plánu Hlavného mesta SR Bratislavy.

Podľa § 6 ods. 2 zákona SNR č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších zmien a doplnkov vo veciach, v ktorých obec plní úlohy štátnej správy, môže vydávať nariadenie len na základe splnomocnenia zákonom a v jeho medziach. Také nariadenie nesmie byť v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi, medzinárodnými zmluvami, ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom, so zákonmi, s nariadeniami vlády, so všeobecne záväznými predpismi ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy.

Všeobecne záväzné nariadenie (ďalej len „VZN“) obce musí byť v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi vyššej právnej sily, vymenovanými v ust. § 6 ods. 2, druhá veta zákona o obecnom zriadení. Odvolateľ však tvrdil v odvolaní rozpor s individuálnym správnym aktom – právoplatným územným rozhodnutím. V prípade konfliktu s individuálnym správnym aktom však správny orgán v administratívnom konaní musí aplikovať všeobecne záväzný právny predpis, ktorý je prameňom práva, a to ex offio.

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol podľa 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. a § 246c O.s.p. Žalobca mal úspech v odvolacom konaní preto mu vznikol nárok na náhradu účelne vynaložených trov odvolacieho konania, ktoré pozostávali z náhrady trov právneho zastúpenia za 3 úkony právnej služby poskytnutej advokátkou žalobcom 1/-3/ v odvolacom konaní podľa 11 ods. 1 vyhl.č. 655/2004 Z.z. (vyjadrenie zo dňa 06.02.2009 k odvolaniu **53,49 €**, režijný paušál **6,95 €**), podľa § 11 ods. 3 vyhl.č. 655/2004 Z.z. [zastupovanie na vyhlásení rozsudku dňa 11.03.2010 **28,97 €** (1/4-ina x 115,90 €), režijný paušál **6,95 €**]. **Spolu 96,36 € x 3 zastupované osoby x 80% (zníženie tarifnej odmeny § 13 ods. 2 vyhl.č. 655/2004 Z.z.) x 1,19 (DPH) = 275,20 €.**

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

v Bratislave, dňa 11. marca 2010

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková